

Молодий Комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКSMУ

Рік видання VIII. №4 (704). НЕДІЛЯ, 8 СІЧНЯ 1967 р. Ціна 2 коп.

Дев'ятнадцять років минуло з дня, коли Олександр Шкерепа зустрівся на колгоспозаказній фермі першого відрядця Олександрівського цукрокомбінату. Горік мислює доприкмети на корозу по 4020 кілограмів м'яса. Фото В. КОВАЧА.

Про підготовку до 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції

ПОСТАНОВА ЦК КПРС

4 січня 1967 року ЦК КПРС прийняв постанову «Про підготовку до 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції». В ній говориться, що 7 листопада 1967 року радянський народ, а разом з ним трудящі всіх країн урочисто відзначать всесвітньо-історичну дату народження першої в світі соціалістичної держави. 50-річчя Жовтня — це торжество марксизму-ленінізму, ідеалів робітничого руху, ідей пролетарського інтернаціоналізму і дружби народів.

Велика Жовтнева соціалістична революція відкрила «нову епоху всесвітньої історії» (В. І. Ленін), еру краху капіталізму, повернула долю людства до соціалізму. Розвиток людства за минулі півстоліття проходив під знаком торжества ідей Жовтневої революції, величезних революційних звершень, які докорінно змінили соціально-політичну картину світу.

П'ятдесятиріччя Жовтня — свято перемог комунізму, марксизму-ленінізму, життєстверджуючого вчення В. І. Леніна — натхненника й організатора Жовтневої соціалістичної революції, засновника і вождя Комуністичної партії та Радянської держави, борця за єдність міжнародного комуністичного руху. Ленінізм — вічно живе джерело революційної думки, революційної дії, революційної мужності.

У постанові підкреслюється, що, готуючись до 50-річчя Радянської влади, Комуністична партія, радянський народ знову й знову виявляють свою любов до Ілліча, який віддав свої сили, свій геніальний розум справі революції, боротьбі за щастя людей праці, виявляють непохитну рішучість свято виконувати його заповіді, бергти й примножувати завоювання Жовтня.

Жовтнева революція вперше в історії покінчила з пануванням поміщиків і капіталістів, знищила експлуататорський лад. Була встановлена диктатура пролетаріату, виник новий тип держави — Радянська соціалістична держава. Почалась епоха панування трудящих.

Перемога Жовтня, вказує постановою, підтвердила ленінську теорію соціалістичної революції. Витримало історичну перевірку марксистсько-ленінське вчення.

Зустрічаючи 50-річчя Жовтня, радянський народ підбиває підсумки півстолітнього шляху боротьби і перемог. ЦК КПРС відзначає, що в дні Жовтня, в роки громадянської війни та іноземної інтервенції з особливою

силою виявився високий революційний дух і героїзм робітничого класу, трудящого селянства. Під керівництвом Комуністичної партії робітники і селяни, Червона Армія відстояли завоювання революції, розгромили ворогів. Країна приступила до господарського будівництва. Масовий героїзм трудящих у роки відбудови народного господарства і перших п'ятирічок — одна з незабутніх сторінок в історії нашого суспільства.

Безсмертний подвиг радянського народу у Великій Вітчизняній війні проти фашистських загарбників. Перемога Радянського Союзу показала незламну могутність соціалістичної держави, створила сприятливі умови для розвитку соціалістичних революцій у ряді країн Європи і Азії, для могутнього піднесення національно-визвольного руху.

Сила соціалістичного ладу яскраво виявилась і в післявоєнні роки. В найкоротші строки було піднято з попелу та руїн міста і села. Повністю відбудовано зруйноване війною господарство, досягнуто нових успіхів у розвитку економіки, науки і культури, країна вступила в період розгорнутого будівництва комунізму.

У постанові говориться: Великий шлях нашого народу. Великий його подвиг. Він буде вічним прикладом для майбутніх поколінь, для всіх, хто обрав шлях свободи.

Півстоліття переможно майорить червоний прапор соціалізму над нашою землею. Півстоліття радянський народ перетворює в життя ідеї Маркса, Енгельса, Леніна. Він багато зробив, багато чого добився. Повна й остаточна перемога соціалізму в СРСР і перехід до будівництва комунізму — найважливіший результат революційних перетворень у нашій країні.

50 років Жовтня — це створення великої соціалістичної промисловості, це перетворення в життя ленінського плану кооперування села, це піднесення життєвого рівня народу, це здійснення культурної революції, це зростаюча соціальна, політична та ідейна єдність народу, це народження людини нового світу, нової моралі.

В нашій країні народилась і утвердилась демократія соціалізму — найширша, найбільш представницька і справедлива. ЦК КПРС констатує, що народжена революцією влада Рад — влада народу і для народу — від-

крила широкі можливості для участі трудящих в управлінні державними, виробничими і громадськими справами. В житті суспільства зростає роль радянських профспілок як шкіл комунізму. Дедалі більших масштабів набуває діяльність активного помічника партії, вождя й організатора радянської молоді — Ленінського комсомолу. Соціалізм забезпечив політичну й економічну рівноправність жінок. Вони перебувають у перших рядах будівників комунізму.

У постанові підкреслюється, що підсумки Жовтневої революції, уроки історії незаперечно свідчать про переваги соціалізму над капіталізмом.

За 50 років пройденного шляху партія і народ пізнали як радість великих перемог, так і гіркоту втрат, тимчасових невдач і помилок. З усіх випробувань, вказується в постанові, наша партія виходила ще загартованішою, сильнішою, з непохитним революційним оптимізмом і впевненістю в перемозі великої комуністичної справи.

До п'ятдесятиріччя Жовтня КПРС прийшла у всеозброєнні свого багатющого досвіду по керівництву комуністичним будівництвом, внутрішньою і зовнішньою політикою країни. У постанові відзначається, що досвід КПРС має величезне міжнародне значення.

За 50 років Жовтня сталися докорінні зміни в світовій політиці. Саме після Жовтня, як вказує ЦК КПРС, у світовій політиці утворились два протилежних напрями, дві лінії — лінія миру і свободи народів, уособлювана соціалізмом, і лінія війни й поневолення, яку проводить імперіалізм. 50-річчя Жовтня радянський народ відзначає в умовах дальшого зміцнення міжнародних позицій нашої країни. Радянський Союз вносить великий вклад у захист загального миру та безпеки народів, у справу боротьби трудящих мас за свободу, мир і соціальний прогрес.

Велика Жовтнева соціалістична революція, говориться далі, має величезне міжнародне значення. Вона прискорила хід історичних подій у світі. Жовтнева революція розкрила всесвітньо-історичну роль робітничого класу, як прапорносця і головного борця за соціалізм. Жовтнева революція була переломним рубежем у розвитку національно-визвольного руху.

(Закінчення на 2-й стор.).

Завойована Крив'ю

КРІВ'Ю завойована свобода нашого краю. Дев'ять три роки тому, юний кіровоградцю, у твоє рідне місто ясним січневим днем принесли її люди з червоними зірками на шапках. Руїни, похмурі стіни, обгарані кров'ю твоїх земляків, чорні знічки вікон, шибениці за великим мостом і обгорілі трупи в підвалах центральних вулиць побачили біліц 2-го Українського фронту, зайшовши у ставопе місто, де народився ти.

Воно усміхається зараз ясним розсепом святкових вогнів. Сміється ялинковим сріблом площа Кірова, дзвенить веселим гомоном вулиця Леніна, і вулиця Карла Маркса, і вулиця Шевченка. Діляться новорічною радістю проспект «Правди» і Комуністичний.

А тобі посміхається кохана, а тобі посміхається твій маленький син. І ти спокійний за них. Вона не проведжатиме тебе з речовим мішком за плечима, а він не платитиме аспід: «Коли наш татко повернеться додому!».

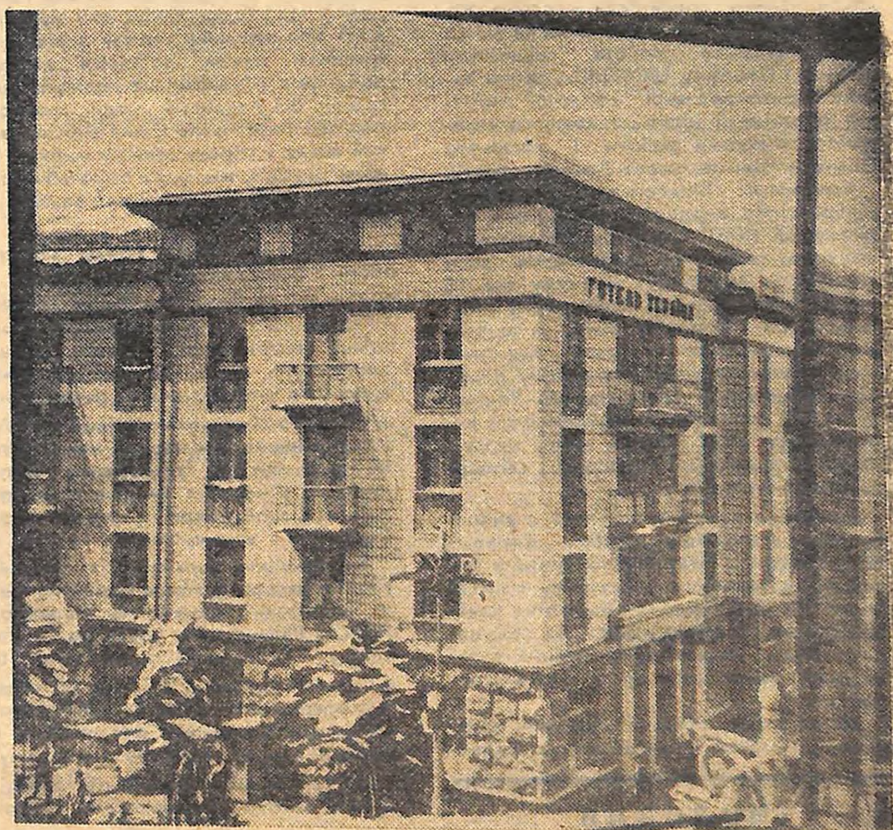
Все це навколо тебе — зараз. А тоді, в сорок четвертому! Щоб визволити тебе, маленького, з-під чобота поганого чужинця, озвірилого фашиста, вмарили героїською смертю в двобій під Новгородкою й Верблюкою, біля Знам'янки і біля Федорівки,

біля Аджамки і за Лелеківкою... Вмарили хлопці з Караганди і Саратова, Москви і Олександрії. Заради сьогоднішнього сяння радісних новорічних вогнів, заради такої щасливої посмішки твоєї коханої, твого маленького сина.

Зроби своє місто ще кращим. Хай засміються нові квартали й вулиці... То буде найкраща пам'ять твоя про біліц 2-го Українського, що, посмилючи претирство смерті, гнали фашистів з рідної землі.

КІРОВОГРАД, ВУЛ. КАРЛА МАРКСА. 1944 Р.

КІРОВОГРАД, ВУЛ. КАРЛА МАРКСА. 1967 Р.

Про підготовку до 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції

ПОСТАНОВА ЦК КПРС

(Закінчення. по ч на 1-й стор.).

Велика Жовтнева соціалістична революція з'єднала в єдиному потоці боротьбу пролетаріату та інших революційних сил за соціалізм з боротьбою пригноблених народів проти національно-колоніального гніту, справила величезний революціонізуючий вплив на народи світу, валичною мірою сприяла посиленню організованості робітничого класу і трудящих в усьому світі. Жовтнева революція стала колискою сучасного світового комуністичного руху, який перетворився в наші дні в найвпливовішу політичну силу в боротьбі за революційне перетворення світу на соціалістичних началах.

ЦК КПРС вказує, що вірність пролетарському інтернаціоналізму — запорука успішного просування вперед революційної справи в кожній окремій країні і в міжнародному масштабі. Радянський Союз перебуває на передньому краї боротьби проти імперіалізму. Відзначаючи, що КПРС свято виконує свій інтернаціональний обов'язок, постановою разом з тим підкреслює, що радянські комуністи, весь радянський народ високо цінують інтернаціональну підтримку своїх зарубіжних братів.

Комуністична партія, радянський народ, говориться в постанові, готуються до 50-річчя Великої Жовтневої

соціалістичної революції з почуттям законної гордості за досягнуте, з ясними перспективами на майбутнє.

Центральний Комітет КПРС постановляє:

Провести 50-і роковини Великої Жовтневої соціалістичної революції як велике свято трудящих, славне свято всіх народів СРСР, як торжество ідей Жовтня, ідей комунізму.

Пам'ятаючи слова В. І. Леніна про те, що найкращий спосіб відсвяткувати роковини великої революції — це зосередити увагу на нерозв'язаних завданнях, ЦК КПРС рекомендує партійним, радянським, профспілковим, комсомольським і господарським організаціям ще ширше розгорнути боротьбу за здійснення планів, намічених ХХІІІ з'їздом КПРС.

ЦК компартії союзних республік, крайкомам, обкомам, міськкомам і райкомам партії, первинним партійним організаціям рекомендовано широко розгорнути організаційну і політичну роботу в зв'язку з 50-річчям Великої Жовтневої соціалістичної революції. Вважати доцільним, щоб ЦК компартії союзних республік, обкоми, крайкоми, міськкоми, райкоми партії, первинні партійні організації, колективи трудящих обговорили питання, зв'язані з підготовкою до 50-річчя Жовтня. Кожна область, район, кожне підприємство, радгосп і колгосп повинні мати свої конкретні плани підготовки до свята.

До активної участі в підготовці до святкування ювілею слід ширше залучати старих більшовиків, учасників Жовтневої революції, ветеранів громадянської і Великої Вітчизняної воєни, ветеранів праці. ЦК КПРС схвалив ініціативу робітничих колективів підприємств промисловості, транспорту, і будов, трудівників колгоспів і радгоспів по розгортанню соціалістичного змагання на честь 50-річчя Жовтневої революції за дострокове виконання завдань п'ятирічного плану розвитку народного господарства.

ЦК КПРС вважає необхідним встановити, як символи трудової доблесті, пам'ятні прапори ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС на честь 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції і загальносоюзні премії.

ЦК КПРС дає також ряд інших рекомендацій по зустрічі всенародного свята. Наприкінці своєї постанови він висловлює тверду впевненість, що комуністи, комсомольці, всі трудячі своєю свідомою працею ще більше умножать економічну і військову могутність країни, з ще більшою енергією перетворюватимуть у життя великі плани комуністичного будівництва, визначені партійною програмою і рішеннями ХХІІІ з'їзду КПРС, гідно зустрінуть славне п'ятидесятиріччя Великої Жовтневої соціалістичної революції.

(ТАРС).

ВІРНИМ, ЛЕНІНСЬКИМ ШЛЯХОМ

Збори активу Кіровоградської обласної партійної організації

На освітленому червоному полотнищі, що символізує поступ великого революційного прапора, — дорогий силует Ілліча. Погляд Ілліча — у наше майбутнє, в комуністичну добу. Палахкотіння кумача на сцені поєдналося з великим піднесенням, урочистістю, яка панувала вчора в залі обласної філармонії. Тут відбулися збори активу Кіровоградської обласної партійної організації, що обговорили підсумки грудневого (1966 р.) Пленуму Центрального Комітету КПРС. Вони пройшли діловито, при високій активності, в обстановці згуртованості і єдності.

Збори відкрив перший секретар обкому КП України М. К. Кириченко.

Під бурхливі оплески всього залу об-

рається почесна президія у складі Політбюро Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу.

З доповіддю «Про підсумки грудневого (1966 р.) Пленуму ЦК КПРС» виступив тепло зустрінутий член Політбюро ЦК КП України, заступник Голови Ради Міністрів УРСР М. О. Соболев. Доповідь була вислухана з великою увагою, не раз переривалася оплесками.

На зборах партактиву в дебатах виступили перший секретар Кіровоградського міськкому КП України І. П. Валявський, перший секретар Олександрійського райкому партії К. І. Сабанський, машиніст локомотивного депо станції Знаменки, Герой Соціалістичної Праці Г. С. Рикунів, голова колгоспу «Шля-

хом Леніна» Онуфривського району, Герой Соціалістичної Праці, Т. І. Шевченко, військовослужбовець Кіровоградського гарнізону П. Р. Нікітенко, завідувача кафедрою марксизму-ленінізму Кіровоградського філіалу ХПІ В. О. Цись, перший секретар обкому КП України М. К. Кириченко.

У доповіді і виступах відзначалось, що грудневий Пленум ЦК КПРС, який обговорив корінні питання зовнішньої і внутрішньої політики Радянського Союзу, виробив рішення, що стали бойовою програмою діяльності партії і держави, визначив найважливіші завдання партії в боротьбі за згуртованість світового комуністичного руху, в боротьбі за мир і безпеку народів, зміц-

нення єдності і могутності світової системи соціалізму.

Схваливши постанови грудневого Пленуму, учасники зборів запевняли рідну партію, що партійні організації, всі трудячі Кіровоградщини наполегливо перетворюватимуть в життя розроблені КПРС плани комуністичного будівництва, самовідданою працею зміцнюватимуть справу миру, примножуватимуть економічну і військову могутність своєї Батьківщини, гідно зустрінуть 50-річчя Великого Жовтня.

Збори прийняли резолюцію, в якій одностайно схвалили рішення грудневого Пленуму ЦК КПРС.

Наприкінці зборів комуністи з великим піднесенням виконали партійний гімн «Інтернаціонал».

РЕЗОЛЮЦІЯ

ЗБОРІВ АКТИВУ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ПАРТІЙНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

«Про підсумки роботи грудневого (1966 р.) Пленуму ЦК КПРС» від 7 січня 1967 року

Заслухавши і обговоривши доповідь члена Політбюро ЦК КП України, першого заступника Голови Ради Міністрів Української РСР товариша Соболя М. О. «Про підсумки роботи грудневого (1966 р.) Пленуму ЦК КПРС», збори активу Кіровоградської обласної партійної організації цілком і повністю схвалили підсумки роботи і постанову Пленуму Центрального Комітету партії. Комуністи Кіровоградщини гаряче підтримують внутрішню і зовнішню політику ЦК КПРС і Радянського уряду. З почуттям глибокого задоволення вони сприйняли постанову Пленуму від 13 грудня 1966 р. «Про міжнародну політику СРСР і боротьбу КПРС за згуртованість комуністичного руху», яка схвалила політичну лінію і практичну діяльність Політбюро Центрального Комітету КПРС, спрямовану на здійснення виробленого ХХІІІ з'їздом партії курсу в галузі міжнародної політики і світового комуністичного руху.

Ленінська зовнішня політика є випробуванним і надійним засобом Комуністичної партії і Радянського уряду в боротьбі за торжество комунізму в нашій країні, за зміцнення і процвітання країн соціалістичної співдружності, за перемогу свободи і незалежності народів, справи миру, демократії і соціалізму в усьому світі.

Збори активу обласної партійної організації з глибоким задоволенням відзна-

чають, що ЦК КПРС і Радянський уряд, борючись проти агресивних сил і послідовно проводячи ленінський курс мирного співіснування держав з різним соціальним ладом, добилися дальшого зміцнення міжнародних позицій нашої країни. Всі радянські люди пишаються тим, що Радянський Союз вносить великий вклад у справу захисту миру та безпеки народів, в справу боротьби трудящих за свободу, мир і соціальний прогрес.

Збори партійного активу, всі комуністи Кіровоградщини одностайно підтримують зусилля Політбюро ЦК КПРС і Радянського уряду, спрямовані на зміцнення європейської безпеки, і рішуче засуджують агресивну політику американського імперіалізму та реваншистські дії західнонімецьких мілітаристів. Український народ, всі народи нашої Вітчизни не допускають повторення воєнних авантур німецьких імперіалістів, зроблять все, щоб зберегти мир і безпеку в Європі та в усьому світі.

Висловлюючи думки всіх комуністів Кіровоградщини, збори партійного активу одностайно схвалили позицію ЦК КПРС і Радянського уряду по в'єтнамському питанню і запевняють Центрального Комітету КПРС, що всі трудячі Кіровоградської області докладатимуть найактивніших зусиль для подання підтримки народу героїчного В'єтнаму.

В сучасній міжнародній обстановці, як ніколи важливо зміцнювати згуртованість і могутність світової системи соціалізму, розвивати політичну і економічну співдружність між соціалістичними дер-

жавами, зміцнювати міжнародну солідарність робітничого класу, підтримувати народи, які борються проти колоніального пригноблення і неокolonіалізму, неухильно проводити курс на зміцнення союзу з силами національного визволення.

Збори обласного партійного активу одностайно заявляють про гаряче схвалення лінії і практичної діяльності Політбюро ЦК КПРС і Радянського уряду в галузі взаємовідносин між КПРС і Компартією Китаю, між Радянським Союзом і Китайською Народною Республікою.

Комуністи Кіровоградщини цілком і повністю приєднуються до тієї принципової оцінки розкольніцьких дій керівників КПК, яку дав грудневий Пленум ЦК КПРС. Останні події в Китаї, рішення ХІ пленуму ЦК КПК свідчать про те, що великодержавна, антирадянська політика Мао Цзе-дуна і його групи вступила в нову, небезпечну фазу. Глибоке занепокоєння викликає курс, який нинішні керівники КПК проводять на міжнародній арені, їх політика по відношенню до соціалістичних країн, ворожа кампанія проти нашої партії і радянського народу, розкольніцькі дії в міжнародному комуністичному русі. Все це не має нічого спільного з марксизмом-ленінізмом. Така політика, такі дії завдають шкоди інтересам соціалізму, міжнародного робітничого і визвольного руху, соціалістичним завоюванням самого китайського народу і об'єктивно надають допомогу імперіалізму.

Збори обласного партійного активу підтримують непохитність курсу нашої

партії на дружбу та інтернаціональну солідарність з Компартією Китаю, з Китайською Народною Республікою, повністю схвалили рішення ЦК КПРС про необхідність рішучого викриття антиленінських поглядів і великодержавної, націоналістичної політики нинішніх китайських керівників, про посилення боротьби на захист марксизму-ленінізму, генеральної лінії, виробленої на Московських нарадах 1957 і 1960 рр. В сучасних умовах ще більшого значення набуває боротьба за згуртованість всіх комуністичних і робітничих партій на принципових основах марксизму-ленінізму, пролетарського інтернаціоналізму.

Партійний актив обласної партійної організації, як і вся партія, своє головне завдання вбачають в дальшому зміцненні економічної, оборонної і політичної могутності нашої країни. Трудівники Кіровоградщини, з честю виконавши плани першого року п'ятирічки, широко розгортають соціалістичне змагання на честь 50-річчя Великої Жовтня. Ми запевняємо Центрального Комітету КПРС, що докладемо всіх зусиль для мобілізації трудящих на успішне виконання завдань другого року п'ятирічки, для дальшого зміцнення соціалістичної дисципліни праці.

Партійний актив вважає, що в умовах загострення ідеологічної боротьби одним із головних завдань партійних організацій повинно бути дальше удосконалення ідеологічної роботи, виховання всіх членів партії, всіх трудящих в дусі високої комуністичної свідомості і революційної пильності. Партійним організаціям необхідно організувати широке роз'яснення рішень грудневого Пленуму ЦК КПРС, зовнішньої і внутрішньої політики Комуністичної партії і Радянського уряду, боротьби КПРС за згуртованість світового комуністичного руху.

Від імені комуністів Кіровоградської області збори партійного активу запевняють ЦК КПРС і ЦК КП України, що обласна партійна організація, всі трудячі Кіровоградщини цієї організації, всі трудячі свої ряди навколо Центрального Комітету партії, не пошкодують сил і енергії, щоб успішно виконати великі ленінські плани комуністичного будівництва, намічені Програмою партії, рішеннями ХХІІІ з'їзду КПРС, гідно зустрінуть 50-річчя Радянської влади.

ПРИЙШЛИ З ПОХОДУ

Розвідники заглиблися в ліс. Час від часу від них надходять донесення. Слідом пробираються через хащі загопи, орієнтуючись по ледве примітних позначках, які залишила передова група. Першими в район колишнього партизанського табору вийшли учні 7 «б». Ожив ліс. Усе в ньому нагадує той час, коли тут діяли народні месники. На стежках виставлено пости, в гушавині замаскувалися засади. Інші члени загону взялись за відбудову партизанської землянки та виготовлення її макету. Вирушив у похід і 7 «а» клас. Учні зустрілися з колишніми фронтівниками, записали їх спогади про гріз-

ні роки війни, зібрали фотографії, листи та інші матеріали. На одному фото — веселі, щасливі хлопці й дівчата. Тільки — по закінчено десятих класів. У кожного мрія про майбутнє, про шляхи-дороги, які випускники оберуть завтра. Вони ще не знають, що те завтра — страшний день 22 червня 1941 року. Багато з них одягнуть завтра солдатську шинелю.

Все нові і нові матеріали приносили з маршрутів загопи. Ними поповнився шкільний куток бойової слави. Загопи, до складу яких входили учні 17 класів гайворонської середньої школи № 1, повернулися з походу.

С. ЕЙДЛІН.

ДО РОКОВИН ВІД ДНЯ СМЕРТІ КОМСОМОЛЬСЬКОГО ПОЕТА В. СОСЮРИ

Відримали переможні салюти Москви на честь звільнення міста Кіровограда від німецько-фашистських поневолювачів. Вийшов номер обласної газети. В ньому — вірш Володимира Сосюри «Кіровоград, тебе ми покидали...»

З любов'ю і теплом пише співець України про степове місто. Адже тут пройшла поетова гартована юність. Тут вперше було видруковано вірші Сосюри російською мовою. Ім'я поета зустрічається на сторінках «Известий Елисаветградского Совета рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов» 26 листопада 1920 року. На «Страничке коммунистической молодежи» в «Почтовом ящике» — відповіді кореспондентам. Першим — курсант Сосюра. Ось що пише редакція: «Товарищі! Все ваши стихи талантливы, будут напечатаны в ближайших номерах. Редактор убедительно просит взглянуть к нему в редакцию для близкой беседы».

Потім з'являються вірші. І в повітовому Елисаветграді народжується майбутній «Соловей України» — поет Сосюра.

ЗНОВУ — БІЙ...

«Після миру з поляками закінчив військово-політичні курси при політвідділі 14-ї Армії і був учасником боїв проти банд Махна в грудні 1920 року під Елисаветградом (нині — Кіровоград)».

[з автобіографії В. М. Сосюри].

Зима. Махно під Елисаветградом — і копі борсаються в синьому снігу. І сходить ранок, тихо, непарадно, багнетом і безжалісним прикладом освітлюючи мстивості жагу. Лютує сталь. Завихрюються гривні. «Вперед! Вперед!» — і щелепи звело, коли вросло ув очі синим-сиве, немов дівча згвалтоване — село. І креше гнів, із моторошним риком пірна в намет бандит, і голова з очима, що вирячилися дико, ще хвилику на шаблицю проплива і — пада далі, як гарбуз, в болото. І все. І знов потилицю чинює лоскоче сталь надійної роботи (чирі лиш, — за точність це ручусь). Ненависть руку підійма для зрубу, лиш лясно кінь шарахається прич

від розпанаханого осаула-дуба, котрий обріз наставив межі віч. Зітха село. Худі старечі руки рятівників тривожно хрестять сліді солоні очі — повільно розпуки, та від зірок вродливішає світ.

«Так хочеться прилечь і віддохнуть немного, но песть дозор принес, что там, в лесу, враги... И снова стынет даль в мучительной тревоге, и чутко цокают спокойные штыки».*

І знову — бій. І знов у слово все це лаштується в очі і під грудьми. І починається в Сосюриному серці червоний ритм «Червоної зими».

Володимир ЧАБАНЕНКО.

*Цитовані рядки — з вірша «За сонцем» з газети «Известия» (Елисаветград, 19 грудня 1920 року, № 272).

ПАМ'ЯТІ ПОЕТА

Рука спіткнулась. Випало перо. Заклякло слово на найвищій ноті. Остання мить. Останній поворот. Остання крапка в трудному польоті. Ну от і все. Він перейшов межу, Підтвердивши круту значимість факту. Що, як і нас, безсмертних стережуть Раптові крововиливи й інфаркти. А втім — не про діагнози хвороб — Кому потрібні істинки убогі? Поети помирають від щедрот, Освячених високістю любові! Та пригадаймо... А було ж, було —

Його рука так юно гарцювала, Аж пружилось кохане ремесло, Немов сікло під вершником бувалим. Червоний сніг. Знамен червоний злет. І він — високоочолій, ясноочий, Поєднуючи пісню і багнет, На цю багрянть свої звіряє кроки.

Для ніжних сплесків — згодом буде час. А нині — в крицю ямби і сонети, Коли багнетів нам невістача — Багнетами повинні стать поети! Ще вібрувать розкованим рядкам, Настрюнюючи шалом чуле серце, І ще не раз панам Маланюкам Він відсіч дасть у відчайдушнім герці. Була крилатість, виспівана вщерть. І в цьому — суть високої природи, Тому ще й досі я не вірю в смерть Поета Володимира Сосюри.

Володимир БАЗИЛЕВСЬКИЙ.

БЕЙ, ОКРУЖАЙ И УНИЧТОЖАЙ ВРАГА!

СМЕРТЬ НЕВЕРЖЛИВО НЕБЕЗОПАСНА!

ВРАСНАРМІЙСЬКА ГАРМАТА

№ 4 (194) Пятница, 7 января 1944 г.

От Советского Информбюро

Оперативная сводка за 6 января

В течение 6 января в секторе от ПЕРВАЯ НАША РАБОТА ПРОДОЛЖАЕТСЯ С УСИЛЕНИЕМ И КИТАРИ... ЗАВОЛОВАНА КИРОВЬЮ

Мы армию нашу растили в сраженьях. Захватывая подлуну с дороги смехом! Мы в битвах решаем судьбу поколений. Мы и славу Отчизну свою победы!

Трофей наших войск

ГАРМАТА Героя Радянського Союзу Миколи Гречука, яка супроводжувала вогнем і колесами піхоту і діяла в бойових порядках стрілецьких підрозділів, показала, що може зробити одна гармата, коли нею керують відмінні майстри артилерійського бою, влучної стрільби.

Тільки в одному бою гармата Гречука знищила два кулемети з обслугою, розбила два бліндажі, два спостережних пункти противника і винищила до 40 гітлерівців.

БОЙОВИЙ рахунок артилерійської обслуги Героя Радянського Союзу Зозулі тільки за один день бою доповнився: трьома знищеними кулеметами противника, трьома висадженими у повітря німецькими

бліндажами, однією роздавленою протитанковою гарматою, трьома розбитими спостережними пунктами і понад 20 вбитими фрицами.

ВИКОНУЮЧИ бойове завдання, комуніст гвардії лейтенант Федір Новіков разом з розвідником комсомольцем Олексієм Квачуком потрапили на групу німців. Тринадцять гітлерівців не помітили наших бійців. Але і наші два сміливці не помітили фриців. Коли Новіков і Квачук опинилися перед німцями, міркувати уже було ніколи.

Миттю Квачук приготував автомат до стрільби і дав чергу, а Новіков у цей час крикнув фрицам:

— Руки вгору! Приголомшені раптовою атакою, німці підняли руки вгору. Всі 13 гітлерівців були взяті двома гвардійцями в полон.

ГВАРДІЙ рядовий Білоусов в наступі діяв безстрашно. Ввірвавшись першим в траншею противника, він захопив у полон двох фриців.

Відважний гвардієць тут же, на полі бою, був нагороджений командиром підрозділу медаллю «За відвагу».

ГРУПА розвідників, очолювана комуністом Бабковим, з боєм ввірвалася в траншею ворога. Гвардійці-розвідники закидали гранатами німецький бліндаж і захопили радіостанцію,

Сьогодні ми нас 23 роки з дня визволення Кіровограда від гітлерівських загарбників. Битва за місто ввійшла славною сторінкою до літопису Великої Вітчизняної війни.

Кіровоградську операцію за наказом Ставки верховного головнокомандувача здійснювали війська II Українського фронту на чолі з І. С. Ко-невим.

три телефони, два кулемети і три автомати.

Гвардії сержант Гусев, ввірвавшись в розташування ворога, опинився віч-на-віч з семи німцями. Гусев не розгубився — п'ятьох німців він уклав тут же, а двох взяв в полон.

ВОГОНЬ німецького кулемета заважав просуванню наших гвардійців. Єфрейтор Степан Романов кинувся на ворожий кулемет і закрив його своїм тілом. Кулемет захлинувся і замовк. Тяжко поранений Романов з автомата продовжував вести вогонь по німцях. Гвардійці, скориставшись цим, збили ворога з зайнятих ним позицій.

(З фронтів газет за січень 1944 року).

Троє з сотень тисяч героїв II Українського фронту, які визволяли Кіровоград (зліва направо): лейтенант Лукманов, Герой Радянського Союзу сержант Єфремов, командир 297-ї стрілецької дивізії полковник Ковтун-Станкевич.

(Знімки з фронтів газет).

ПАМ'ЯТАЮ одні комсомольські збори на нашому заводі. Юнаки та дівчата говорили про раціоналізаторські пропозиції освітлення суміжних професій. Раптом із задніх рядів підвівся невисокий білявий юнак. Попросив слова.

— Добре, що молодь турбується про плани, продуктивність, — почав він. — Але чому нікого не хвилюють питання естетики та культури на робочих місцях? Адже від цього залежить і успішне виконання завдань... Зал на якусь мить притих. Потім почалося.

— Правильно! — В цехах облуплені стіни. Верстати сірі. Квітів немає. Знайшлися і такі, що заспокоювали: мовляв, наші батьки і не в таких умовах працювали.

бованого у сірий колір верстата чи якогось іншого агрегату. А квіти! В цехах — сотні вазонів.

Особливо сонячно в трансформаторному. Зовні — це старе, непривабливе приміщення. Зате всередині, як в саду. Дівчата тут весь час дбайливо доглядають і оновлюють квіти. Ось і недавно, наприклад, комсомолка Надя Челюзова привезла з дому два великих фікуси. Олександр Чудников вигодував красивий акваріум. Це приємно вражає не тільки наших робітників, а й гостей з інших підприємств.

Замість колишньої сірості, в усіх цехах тепер царство світла і квітів. Справжній сад. На перший погляд — дрібниці. Але як вони впливають на настрій людини і, звичайно, на продуктивність праці. Про це свідчить хоча б те, що на заводі тільки в минулому році наполовину знизився брак.

Чудово і на подвір'ї.

СОНЯЧНО!

Влітку тут справжній сад. Багато вишень, яблунь, груш та слив уже плодоносять. На території заводу росте кілька тисяч дерев і кущів.

В одному з таких мальовничих куточків юнаки та дівчата в неробочий час збудували тир. Розпочали споруджувати спортивний майданчик.

М. СУПРУН, секретар комітету комсомолу Олександрійського електромеханічного заводу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»

№ 4 (704) 3 стор.

ВІДШУМЛИ футбольні баталії 66-го. Але й досі не уляглися пристрасті. Болільники, футболісти, тренери, журналісти гаряче коментують підсумки року, намагаючись розібратися в причинах невдач недавніх фаворитів, заочно пройтися шляхами, які привели на футбольний Олімп книське «Динамо», арміїців Ростова, «Нафтовик»...

Особливо вражає тріумф книське «Динамо» — це на рідкість зіграний ансамбль, до мелетко визначити першу скрипку. В його чудовому звучанні — і майстерність ветеранів Андрія Біби, Віктора Серебряникова, Йозефа Собо, Володимира Щегольова, Леоніда Островського, Василя Турянчика, Вадима Соснікіна, і ентузіазм футбольної молоді — Анатолія Бишеца, Володимира Мунтяна, Євгена Рудакова, Володимира Лещенка, Сергія Круликівського.

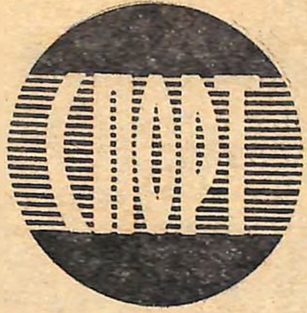
Валерія Паркуяна ми називаємо окремо. І тому, що він наш земляк, і тому, що його футбольний зліт є, без перебільшення, феєричним. Я не пригадую іншого футболіста, який би, як Валерій, за два роки сягнув з класу «Б» у збірну Радянського Союзу. Та ще й як сягнув!

...Зараз динаміці у відпустці, на відпочинку. Валерій, як і раніше, проводить його в своїх батьків у Кіровограді. Ми сидимо з ним в просторій кімнаті. Поруч — батько Валерія Семен Микитович — людина, закохана у футбол, обізнана з усіма перипетіями чемпіонатів країни і останньої першості світу.

Валерій розповідає, і я увяляю собі, як він п'ятирічним хлопчиком разом зі своїми ровесниками ганяв консервну банку, а потім саморобний м'яч. І як мати не могла доклинитися його поведінкою. Як соромливим підлітком прийшов у групу підготовки молодих футболістів у той час, коли кіровоградська «Зірка» тільки починала свій шлях у класі «Б».

Недавно бачили ми Валерія у складі «Зірки». Здібності юнака одразу помітили. Грає в одеському «Чорноморці». Коли частіше книських динаміців на початку минулого року була включена у склад збірної Союзу, Валерія перевели в «Динамо». А незабаром він разом з Леонідом Островським авіалетом у Москву на поповнення збірної. Потім — кілька тренувальних матчів в Швеції і першість світу в країні Альбіона.

...Наша бесіда наблизилася до того моменту, коли стереотипно запитують: «Чим для вас був знаменний минулий рік?». Калейдоскоп футбольних подій першої величини, що відбулися в житті Валерія, був проти такого запитання. Адже весь рік — суцільна подія! Включення в збірну країни, участь в чемпіо-

І знову футбол?

наті світу, звання майстра спорту СРСР, майстра спорту міжнародного класу протягом сезону — це багато навіть для футболіста з більшим стажем.

— Яка з цих подій найбільше запам'яталася?

— Участь у першості світу. Валерія неважко зрозуміти. Коли його зарахували в число сорока кандидатів збірної, він не сподівався, що потрапить до складу двадцяти двох «шасливику», які поїдуть в Англію. А так, потрапив, виступав у трьох матчах і забив найбільше серед радянських спортсменів голів!

Згадаймо ці три зустрічі. Збірна СРСР — збірна Чилі. 2:1 на нашу користь. Обидва голи Паркуяна. Радянська команда грає проти збірної Угорщини. Рахунок 2:1. Другий, вирішальний м'яч у ворота угорців забиває Валерій. Наші програли команді ФРН (1:2). Автором гола в ворота німців був Валерій.

З повагою говорять Валерій про своїх товаришів по команді, особливо про дебютантів основного складу. Вони успішно замінили досвідчених в іграх на першість і Кубок країни. Так, добрий, надійний резерв у динаміців. Резерв, вихований у клубі з юнаків. І нам, звичайно, приємно, що серед них наші кіровоградські юнаки Григорій Іщенко та Василь Кириченко.

Розмова переходить на взаємовідносини між окремими гравцями. Валерій говорить про довіру, взаємодопомогу, дружбу між динамівцями, яка допомагає у згуртуванні колективу.

— Ви порівняно мало виступали за команду після Лондона. Як це розцінювати?

— Я довгий час не виступав з хлопцями. У них склався непоганий ансамбль. І я гадаю, що Маслов правильно робив, віддаючи перевагу саме ансамблю, а не індивідуальній якості окремих гравців.

Про свої плани на майбутнє, Валерій говорить скромно. Може, вони у 22 роки ще не повністю сформувалися. Поки що — футбол і футбол. А одночасно і навчання в Київському інституті фізкультури, студентом якого став нині.

На закінчення бесіди — побажання «Зірці» і місцевим болільникам.

— «Зірка» по праву зайняла своє місце у другій групі класу «А». І не слід

розгублюватися з приводу першої невдачі. Адже всім відомо, за яких умов проходить перехід команди у вищу лігу. Важко було чекати високих результатів від колективу, який вступив у чемпіонат, не маючи ні досвіду, ні традицій, ні твердого складу. Зате тепер ніхто не дасть скидки. Є час і зібратися з силами, і добре підготуватися до сезону. Бажаю, щоб «Зірка» відновила славу кіровоградського футболу.

— Здається, я непогано знаю кіровоградських болільників, — продовжує Валерій. — Вони фанатично люблять свою команду, але до того часу, доки її супроводить успіх. Після невдач дехто стає байдужим і навіть перестав відвідувати стадіон. До речі, це властиво не лише кіровоградцям. Перш за все, бажаю деяким болільникам «перевиховатися» і підтримувати свою команду за будь-якої ситуації. Така підтримка у період піднесення приносить футболістам ще більше натхнення, а у важкі хвилини не дає розгубитися і допомагає швидше знайти себе. Треба разом допомогти команді. В ній не все було гаразд з дисципліною. Незібраний вигляд мала. Я певен, що «Зірка» принесе землякам немало радисних хвилин.

— Р. МИХАЙЛОВ.

Фото В. Ковпака.

НЕДІЛЯ, 8 січня. Перша програма. 10.00 — Для школярів, «Будильник», (М), 10.30 — «Гімнати» на для всіх, (М), 11.00 — В дні шкільних канікул, «Чотири танкісти і собачка», Польський телефільм, 7 серія, (М), 11.45 — Олімпіада для юнацтва, «Шлях в науку», «Історія і суспільствознавство», Партиї тур, (М), 12.45 — «Здоров'я», Науково-популярна програма, (М), 13.10 — Концерт Мордовського ансамблю пісні і танцю, (М), 14.10 — «Зустріч друзів» (Передача з Ленінграда), 15.00 — Теленовіни, (М), 15.20 — Концерт-нарис про ансамбль скрипалів Будинку культури Московського енергетичного інституту, (М), 16.00 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту, «Не забудемо ніколи», (М), 16.30 — «Панорама Батьківщини», (М), 17.00 — «Музичний кіоск», (М), 17.30 — «Зелене Зміна», Концерт вихованців Київського хореографічного училища, (К), 18.30 — «Шостий режисер», Новий художній фільм, (М), 20.00 — «Натхнення», Лірика В. Сосяки, (К), 20.30 — Теленовіни, (М), 20.50 — «Для вас і про вас», Концерт на замовлення глядачів, (К), 21.30 — «Автомобіль, любов і гірниця», «Уперті», Мультфільми для дорослих, (К), 22.00 — Недільна розважальна програма, (Передача з Вершви).

Друга програма. 19.00 — Художній фільм «Небесний тижод», (Дніпропетровськ), 20.50 — В ефірі «Молодість», (Ленінград).

СЕКРЕТИ КРАСИВОГО ТАНЦЮ

Танці не знають вікових меж. Танцювати люблять багато людей, але не всі уміють. У чому ж секрет краси танцю? Як з них модні у нас і за кордоном? Як найбільш популярні серед молоді?

На ці та ряд інших питань досвідчені кінорежисери «Вчіться танцювати», створена на Київській студії «Укртелефільм», її автори — консультант Всесоюзного театрального товариства О. Азаров, танцівниця Н. Блеш, режисер А. Вернігора і оператор А. Дербінян за допомогою блискучого екрана знайомлять глядачів з естетикою сучасного радянського і зарубіжного танцю, з найбільш популярними танцювальними ритмами, найтоншими штрихами їх рисунку.

Телефільм «Вчіться танцювати», що складається з 11 частин, відкривається «Запрошенням до танцю» — своєрідним прологом, де глядачі не тільки побачать конкурс на краще запрошення партнерші, а й дізнаються, в якому вбранні приходиться на бал, дружню вечірку, шкільний чи студентський вечір. Подальші частини присвячені російським і українським бальним танцям, фокстроту, черльстону, танцям Куби, нестаріючому, вічно молодому вальсу... Не забуто і про нові ритми, що їх полюбила наша молодь — лотку-енку, холлі-галлі то інші.

Навчальний телевізійний фільм «Вчіться танцювати» — своєрідний «консультант» не тільки для учнів старших класів і молоді, а й для керівників палаців культури, завідувачів сільськими клубами,

(РАТАУ),

Англія. Чемпіонат світу. Другий, вирішальний гол у ворота збірної Угорщини забиває В. Паркуян.

ШАЛЕНИЙ СВІТ

МОТОРИЗОВАНИЙ ТОРЕАДОР

Основні правила Іспанської кориди не змінилися протягом століть. Норму в цій галузі було введено в Лиссабоні. Тепер біг з биком веде не тореадор, а... водій автомобіля, що мчить по арені. За кулісами цього «зазоду» стоїть автомобільна фірма, яка рекламує таким чином свою продукцію.

ВЕСІЛЛЯ В МОРЗІ

Одруження, що відбулося в місті Сісайд у Каліфорнії, запам'ятася молодому й молодій на все життя. Церемонія проходила... в морзі. Жених Едвард Мелоні (62 роки) розповідав: «Коли я запропонував Анні Ерідж (32 роки) весілля в морзі, вона відповіла, що це буде захоплююче».

ОБОЄ молоді і краси. ві. Стрункий чорночубий дубчак і тендітна білокаса берізка. Його Василем зовуть, її — Валентиною.

Зустрілися, пригляділися, закохалися. А восени на весіллі музика п'ять днів вигравали.

Блискавицею промайнули перші місяці подружнього життя. То в Павлівці, то в Степанівці. Вони були родом із різних сіл.

У Павлівці Василь розкошував, як вареник у сметані. Бо теща його дуже хороша людина. А в Степанівці не давали й пилити ці власті на дороженьку красуні-невісточки.

Помандрували молодята сюди-туди. Та прийшла

пора і отаборюватися.

— Будемо жити в Степанівці, моя ясочко, — подає голос дубок.

— Як?! Це щоб я невісточкила? Не дідешся! Я із Павлівки, тут навіки залишусь, — сердито тріпонула кучерями берізка.

— Неможливого від мене вимагаєш, — умовляє Василь ніжну половину. — Хочеш, щоб я залишився у вашій селі?

— Авжеж. Ти ж мене не кипеш?

— Ніколи, мое серце. Але приймаю теж не буду.

— Окрему хату побудуємо...

— Все одно. Коли у Павлівці — то приймаю. Таку ганьбу на себе не візьму. Житимем у Степанівці.

НЕ В ТІ ДВЕРІ

— Поки світ та сонце — ніхто мене у твоєму селі не побачить...

— Валошо, кажу тобі принципіально...

— А мене вважаєш — куди вітер дуне? Я теж добре знаю, де треба принципіально бути. Тільки Павлівка!

— Тільки Степанівка! Я, як голова сім'ї...

— Я теж не п'яте колесо у возі...

— Степанівка!

— Павлівка!

— Ні!

— Ні!

Закотилося за осінні сиві хмари іскристе щастя молоді сім'ї.

А вже подає перші бентежні сигнали й майбутній третій член її. Треба, нарешті, щось вирішувати. У народнім суді з'явилася

нова громадянська справа.

— Мож, ви одне одного не любите? — обережно запитує серйозний суддя.

— Кохаю Валентину понад все на світі, — важко зітхає Василь.

— І я його теж, — підносить до очей мокру від сліз хустинку молода господиня.

— Так порозумітесся! — радить суддя. — А ні, то в Петрівку перебирайтесь.

— Як чоловік, як старший в сім'ї, я й кажу — житимем в Степанівці...

— Тільки в Павлівці!

Нічого не вирішив районний суд, не змирив і обласний. Прийшли до адвоката скарги писати у Верховний.

Гумореска

Адвокат допоміг папери скласти. Випровадив, подивився вслід і каже:

— От що то молоде-зедене! Не зметикують навіть, в які двері стукати треба.

— Хочете сказати, що і Верховний не допоможе?

— Таким ні. Тут закон безсиллий. Ім би до бондаря...

— Якого?

— Що діжки робить...

— По зачастини?

— Авжеж.

Он в чім річ! Дотепний чоловік, цей адвокат.

Іван ЧЕРКАШЕНКО.
с. Новоархангельськ.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: редактора — 45-00; відповідального секретаря — 45-35; відділів — 45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАРЬ» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ.